ISSN 1725-5163

Úřední věstník Evropské unie

C 103

České vydání

Svazek 54

2. dubna 2011

Informace a oznámení

Oznámení č. Obsah Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 103/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 95, 26.3.2011 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 103/02 Spojené věci C-436/08 a C-437/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Rakousko) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) v. Finanzamt Linz („Volný pohyb kapitálu — Korporační daň — Osvobození tuzemských dividend od daně — Osvobození zahraničních dividend od daně, jež podléhá splnění určitých podmínek — Použití systému započtení na zahraniční dividendy, které nejsou osvobozeny od daně — Důkazy vyžadované ohledně započitatelné zahraniční daně“) 2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 103/03	Věc C-52/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Stockholms tingsrätt — Švédsko) — Konkurrensverket v. TeliaSonera AB („Řízení o předběžné otázce — Článek 102 SFEU — Zneužití dominantního postavení — Ceny účtované telekomunikačním operátorem — Vstupní produkty ADSL — Poskytování širokopásmového připojení koncovým uživatelům — Stlačování marží soutěžitelů nebo „tarifní nůžkový“ efekt“)	3
2011/C 103/04	Věc C-251/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. února 2011 — Evropská komise v. Kyperská republika („Veřejné zakázky na dodávky a stavební práce — Odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací — Směrnice 93/38/EHS — Vyhlášení zakázky — Kritéria zadávání — Rovné zacházení s uchazeči — Zásada transparentnosti — Směrnice 92/13/EHS — Přezkumné řízení — Povinnost odůvodnit rozhodnutí o vyloučení uchazeče“)	4
2011/C 103/05	Věc C-260/09 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. února 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (dříve CD-Contact Data GmbH) v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Články 81 ES a 53 Dohody o EHP — Trh s konzolemi videoher a herními kazetami ochranné známky Nintendo — Omezení paralelních vývozů na tomto trhu — Dohoda mezi výrobcem a výhradním distributorem — Dohoda o distribuci umožňující pasivní prodeje — Prokázání shody vůle v případě, že neexistuje přímý listinný důkaz o omezení těchto prodejů — Úroveň důkazů vyžadovaná k prokázání vertikální dohody“)	4
2011/C 103/06	Věc C-283/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Warszawa — Polská republika) — Artur Weryński v. Mediatel 4B Spółka z o.o. („Soudní spolupráce v občanských věcech — Dokazování — Výslech svědka dožádaným soudem na žádost dožadujícího soudu — Náhrady náležející svědkům“)	5
2011/C 103/07	Spojené věci C-307/09 až C-309/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. února 2011 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid („Volný pohyb služeb — Vysílání pracovníků — Akt o přistoupení z roku 2003 — Přechodná opatření — Přístup polských státních příslušníků na pracovní trh států, které již byly v době přistoupení Polské republiky členy Unie — Požadavek pracovního povolení pro poskytování pracovní síly — Směrnice 96/71/ES — Článek 1 odst. 3“)	5
2011/C 103/08	Věc C-359/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Ítélőtábla — Maďarská republika) — Donat Cornelius Ebert v. Budapesti Ügyvédi Kamara („Advokáti — Směrnice 89/48/EHS — Uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy — Směrnice 98/5/ES — Trvalý výkon povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace — Používání profesního označení hostitelského členského státu — Podmínky — Zápis do seznamu stavovské organizace advokátů v hostitelském členském státě“)	6
2011/C 103/09	Věc C-494/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Itálie) — Bolton Alimentari SpA v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria („Řízení o předběžné otázce — Přípustnost — Celní právo — Celní kvóta — Celní kodex — Článek 239 — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Články 308a, 308b a 905 — Nařízení (ES) č. 975/2003 — Tuňák — Vyčerpání kvóty — Datum otevření — Neděle“)	6

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 103/10	Věc C-11/10: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad de Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. Marishipping and Transport BV („Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Společný celní sazebník — Cla — Osvobození — Farmaceutické látky — Složení — Omezení“)	7
2011/C 103/11	Věc C-16/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd v. Office of Communications, British Telecommunications plc („Sbližování právních předpisů — Telekomunikace — Sítě a služby — Směrnice 2002/22/ES — Určení podniků pro poskytování univerzální služby — Uložení zvláštních povinností určenému podniku — Informační služba o účastnických číslech a účastnické seznamy“)	8
2011/C 103/12	Věc C-25/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Missionswerk Werner Heukelbach ev v. Belgický stát („Přímé daně — Volný pohyb kapitálu — Dědická daň — Odkazy ve prospěch neziskových organizací — Odmítnutí uplatnit sníženou sazbu daně, pokud tyto organizace mají sídlo v jiném členském státě, než ve kterém zůstavitel skutečně bydlel nebo pracoval — Omezení — Odůvodnění“)	8
2011/C 103/13	Věc C-30/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Linköpings tingsrätt — Švédsko) — Lotta Andersson v. Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten („Řízení o předběžné otázce — Směrnice 80/987/EHS — Článek 10 písm. c) — Vnitrostátní ustanovení — Záruka za úhradu nesplacených pohledávek zaměstnanců — Vyloučení osob, které byly v období šesti měsíců předcházejících podání návrhu na prohlášení konkurzu na společnost, jejímiž byly zaměstnanci, vlastníky podstatné části této společnosti a měly na ni značný vliv“)	9
2011/C 103/14	Věc C-78/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d’appel de Rouen — Francie) — Marc Berel, a další v. Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre („Celní kodex Společenství — Články 213, 233 a 239 — Solidární závazek více dlužníků v případě téhož celního dluhu — Prominutí dovozního cla — Zánik celního dluhu — Možnost solidárního spoludlužníka dovolávat se prominutí cla jinému spoludlužníkovi — Neexistence“)	9
2011/C 103/15	Věc C-321/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. února 2011 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/2/CE — Politika v oblasti životního prostředí — Infrastruktura pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) — Výměna a aktualizace dat v elektronické podobě — Neúplné provedení“)	10
2011/C 103/16	Věc C-391/10: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2011 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/36/ES — Výkon některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi — Nezajištění úplného provedení ve stanovené lhůtě“)	10

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 103/17	Věc C-395/10: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/2/ES — Politika životního prostředí — Infrastruktura pro prostorové informace — Výměna a aktualizace elektronických dat — Nepřijetí vnitrostátních prováděcích opatření“)	11
2011/C 103/18	Věc C-143/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2010 Antonim Tomaszem Uznańskim proti usnesení Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 27. listopadu 2009 ve věci T-348/09, Uznański v. Polsko	11
2011/C 103/19	Věc C-611/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. prosince 2010 — Waldemar Hudzinski v. Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse	11
2011/C 103/20	Věc C-612/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. prosince 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak v. Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse	11
2011/C 103/21	Věc C-625/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika	12
2011/C 103/22	Věc C-626/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. prosince 2010 Kalliope Agapiou Joséphidès proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. října 2010 ve věci T-439/08, Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA	13
2011/C 103/23	Věc C-627/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Evropská komise v. Slovinská republika	13
2011/C 103/24	Věc C-5/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. ledna 2011 — Trestní řízení proti Titu Alexanderu Jochenu Donnerovi	14
2011/C 103/25	Věc C-25/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 17. ledna 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA v. Fazenda Pública	14
2011/C 103/26	Věc C-34/11: Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Evropská komise v. Portugalská republika	15
2011/C 103/27	Věc C-35/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Spojené království) dne 21. ledna 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	15
2011/C 103/28	Věc C-42/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel d'Amiens (Francie) dne 31. ledna 2011 — trestní řízení proti Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge	16
2011/C 103/29	Věc C-46/11: Žaloba podaná dne 1. února 2011 — Evropská komise v. Polská republika	16

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 103/30	Věc C-48/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 2. února 2011 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö	17
2011/C 103/31	Věc C-52/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. února 2011 Fernando Marcelino Victoria Sánchez proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 17. listopadu 2010 ve věci T-61/10	17
	Tribunál	
2011/C 103/32	Věc T-118/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. února 2011 — P.P.TV v. OHIM — Rentrak (PPT) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PPT — Starší národní obrazová ochranná známka PPTV — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	19
2011/C 103/33	Věc T-385/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — FIFA v. Komise („Televizní vysílání — Článek 3a směrnice 89/552/EHS — Opatření přijatá Belgickým královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro Belgii — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí prohlašující opatření za slučitelná s právem Společenství — Odůvodnění — Články 43 ES a 49 ES — Právo vlastnit majetek“)	19
2011/C 103/34	Věc T-55/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — UEFA v. Komise („Televizní vysílání — Článek 3a směrnice 89/552/EHS — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství Evropy ve fotbale — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s právem Společenství — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“)	20
2011/C 103/35	Věc T-68/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — FIFA v. Komise („Televizní vysílání — Článek 3a směrnice 89/552/EHS — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s právem Společenství — Odůvodnění — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“)	20
2011/C 103/36	Věc T-10/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — Formula One Licensing v. OHIM — Global Sports Media (F1-LIVE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství F1-LIVE — Starší obrazová ochranná známka Společenství, starší národní slovní ochranné známky a starší mezinárodní slovní ochranná známka F1 a F1 Formula 1 — Zamítnutí námitek odvolacím senátem — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009)“)	21
2011/C 103/37	Věc T-122/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada („Dumping — Dovoz upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z Čínské lidové republiky — Práva obhajoby — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Článek 15 odst. 2 a čl. 20 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 15 odst. 2 a čl. 20 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 1225/2009)“)	21

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 103/38	Věc T-324/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — J & F Participações v. OHIM — Plusfood Wrexham (Friboi) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Friboi — Starší národní slovní ochranná známka FRIBO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“)	22
2011/C 103/39	Věc T-385/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — Annco v. OHIM — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ANN TAYLOR LOFT — Starší národní slovní ochranná známka LOFT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	22
2011/C 103/40	Věc T-471/10: Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Gill v. Komise	22
2011/C 103/41	Věc T-32/11: Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Verenigde Douaneagenten v. Komise	23
2011/C 103/42	Věc T-60/11: Žaloba podaná dne 26. ledna 2011 — Kraft Foods Global Brands v. OHIM — Fenaco (SUISSE PREMIUM)	24
2011/C 103/43	Věc T-65/11: Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Recombined Dairy System v. Komise	25
2011/C 103/44	Věc T-78/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2011 Erika Lenz proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 14. prosince 2010 ve věci F-80/09, Lenz v. Komise	25
2011/C 103/45	Věc T-80/11: Žaloba podaná dne 9. února 2011 — Nath Kalsi v. OHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)	26
2011/C 103/46	Věc T-85/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. února 2011 Luigim Marcucciem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 23. listopadu 2010 ve věci F-65/09, Marcuccio v. Komise	27
2011/C 103/47	Věc T-88/11: Žaloba podaná dne 18. února 2011 — BIA Separations v. Komise	27
2011/C 103/48	Věc T-92/11: Žaloba podaná dne 18. února 2011 — Andersen v. Komise	28

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 103/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 95, 26.3.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 89, 19.3.2011

Úř. věst. C 80, 12.3.2011

Úř. věst. C 72, 5.3.2011

Úř. věst. C 63, 26.2.2011

Úř. věst. C 55, 19.2.2011

Úř. věst. C 46, 12.2.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Rakousko) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) v. Finanzamt Linz

(Spojené věci C-436/08 a C-437/08) [1]

(„Volný pohyb kapitálu — Korporační daň — Osvobození tuzemských dividend od daně — Osvobození zahraničních dividend od daně, jež podléhá splnění určitých podmínek — Použití systému započtení na zahraniční dividendy, které nejsou osvobozeny od daně — Důkazy vyžadované ohledně započitatelné zahraniční daně“)

(2011/C 103/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Žalovaný: Finanzamt Linz

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Unabhängiger Finanzsenat — Výklad práva Společenství — Vnitrostátní právní úprava podrobující tuzemské dividendy systému osvobození od daně, zatímco na zahraniční dividendy se tento systém použije pouze od hranice účasti ve výši 25 % — Správní a soudní praxe, která za účelem splnění požadavků vyplývajících z práva Společenství stanoví použití systému započtení na zahraniční dividendy vyplývající z účasti s rozsahem pod 25 %

Výrok

1) *Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které stanoví osvobození od korporační daně v případě portfoliových dividend pocházejících z účastí v tuzemských společnostech a které podmiňují takové osvobození v případě portfoliových dividend pocházejících od společností usazených ve třetích státech, jež jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, existencí komplexní dohody o vzájemné správní pomoci a pomoci při vymáhání daní mezi dotyčným členským státem a dotyčným třetím státem, neboť k dosažení cílů dotčených právních předpisů je nezbytná pouze existence dohody o vzájemné správní pomoci.*

2) *Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které osvobozují od korporační daně portfoliové dividendy, které tuzemská společnost obdrží od jiné tuzemské společnosti, zatímco této dani podrobují portfoliové dividendy, které tuzemská společnost obdrží od společnosti usazené v jiném členském státě nebo ve třetím státě, jenž je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, pokud však daň odvedená ve státě, ve kterém má tato posledně uvedená společnost sídlo, je započtena proti dani dlužné v členském státě společnosti-příjemce a administrativní zátěž, kterou musí nést společnost-příjemce, aby se na ni vztahovalo takové započtení, není nadměrná. Informace požadované vnitrostátními daňovými orgány od společnosti, která je příjemcem dividend, týkající se daně skutečně zatěžující zisky společnosti vyplácející dividendy ve státě, ve kterém má tato společnost sídlo, jsou vlastní samotnému fungování metody započtení a nelze je považovat za nadměrnou administrativní zátěž.*

3) *Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která s cílem zamezit dvojímu ekonomickému zdanění osvobozuje od korporační daně portfoliové dividendy obdržené tuzemskou společností a vyplacené jinou tuzemskou společností a v případě dividend vyplácených společností usazenou ve třetím státě, jenž není smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, nestanoví ani osvobození dividend od daně, ani systém započtení daně odvedené vyplácející společností ve státě, ve kterém má své sídlo.*

4) *Článek 63 SFEU nebrání praxi vnitrostátního daňového orgánu, který v případě dividend pocházejících z některých třetích států používá metodu započtení pod určitou hranicí účasti společnosti-příjemce na kapitálu vyplácející společnosti a metodu osvobození od daně nad uvedenou hranicí, zatímco systematicky používá metodu osvobození od daně v případě tuzemských dividend, pokud však dotyčné mechanismy, jejichž cílem je zabránit řetězovému zdanění vyplácených zisků nebo jej omezit, vedou k rovnocennému výsledku. Skutečnost, že vnitrostátní daňové orgány požadují od společnosti, která je příjemcem dividend, informace týkající se daně skutečně*

zatěžující zisky společnosti vyplácející dividendy ve třetím státě, ve kterém má tato společnost sídlo, je vlastní samotnému fungování metody započtení a nemá jako taková vliv na rovnocennost metody osvobození od daně a metody započtení.

5) *Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že:*

— *brání vnitrostátní právní úpravě, která tuzemským společnostem umožňuje převést ztráty vzniklé v průběhu jednoho zdaňovacího období do pozdějších zdaňovacích období a která zamezuje dvojímu ekonomickému zdanění dividend tím, že používá metodu osvobození od daně na tuzemské dividendy, zatímco na dividendy vyplácené společnostmi usazenými v jiném členském státě nebo ve třetím státě používá metodu započtení, pokud taková právní úprava neumožňuje při použití metody započtení převod započtení korporační daně odvedené ve státě, ve kterém je usazena společnost vyplácející dividendy, do následujících zdaňovacích období, nevykázala-li společnost-příjemce za období, během kterého obdržela zahraniční dividendy, provozní ztrátu, a*

— *neukládá členskému státu povinnost, aby ve svých daňových právních předpisech stanovil započtení srážkové daně odvedené z dividend v jiném členském státě nebo ve třetím státě s cílem zamezit dvojímu právnímu zdanění dividend obdržených společností usazenou v prvním členském státě v případech, kdy toto zdanění vyplývá ze souběžného výkonu daňové pravomoci dotčenými státy.*

([1]) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Stockholms tingsrätt — Švédsko) — Konkurrensverket v. TeliaSonera AB

(Věc C-52/09) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 102 SFEU — Zneužití dominantního postavení — Ceny účtované telekomunikačním operátorem — Vstupní produkty ADSL — Poskytování širokopásmového připojení koncovým uživatelům — Stlačování marží soutěžitelů nebo „tarifní nůžkový“ efekt“)

(2011/C 103/03)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Stockholms tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Konkurrensverket

Žalovaná: TeliaSonera AB

Za přítomnosti: Tele2 Sverige AB

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Stockholms tingsrätt — Výklad článku 82 ES — Tarifní nůžkový efekt — Ceny účtované telekomunikačním operátorem, který měl dříve historický monopol na přístup ADSL — Rozdíl mezi cenami účtovanými operátorem ostatním operátorům za dodání přístupu ADSL na velkoobchodním trhu a tarify uplatňovanými operátorem vůči spotřebitelům za přístup ADSL, jenž nepostačuje k pokrytí dodatečných nákladů, které nese sám operátor za dodání těchto služeb na maloobchodním trhu

Výrok

Neexistuje-li žádné objektivní odůvodnění může představovat zneužití ve smyslu článku 102 SFEU skutečnost, že vertikálně integrovaný podnik, který má dominantní postavení na velkoobchodním trhu vstupních produktů asymetrické digitální účastnické přípojky, používá takovou tarifní praktiku, že rozdíl mezi cenami uplatňovanými na tomto velkoobchodním trhu a cenami uplatňovanými na maloobchodním trhu služeb širokopásmového připojení poskytovaných koncovým uživatelům není dostatečný k tomu, aby pokryl konkrétní náklady, které vznikly témuž podniku v souvislosti s přístupem na posledně uvedený trh.

V rámci posouzení zneužívající povahy takové praktiky je třeba vzít v úvahu veškeré okolnosti každého projednávaného případu. Zejména:

— *je třeba v zásadě a přednostně vzít v úvahu ceny a náklady dotyčného podniku na trhu maloobchodních služeb. Pouze tehdy, není-li možné s ohledem na okolnosti odkázat na tyto ceny a náklady, je třeba přezkoumat ceny a náklady soutěžitelů na tomtéž trhu, a*

— *je nutné prokázat, že tato praktika má, zejména s ohledem na nezbytnost velkoobchodního výrobku, přinejmenším potenciální protisoutěžní účinek na maloobchodním trhu, aniž je to jakkoli hospodářsky odůvodněné.*

Pro účely takového posouzení nejsou v zásadě relevantní:

— *neexistence jakékoli právní povinnosti dotyčného podniku k dodávkám vstupních produktů spočívajících v asymetrické digitální účastnické přípojce na velkoobchodním trhu, na kterém má dominantní postavení;*

— *stupeň dominantního postavení, které má tento podnik na daném trhu;*

— *okolnost, že uvedený podnik nemá dominantní postavení rovněž na maloobchodním trhu služeb širokopásmového připojení poskytovaných koncovým uživatelům;*

— *okolnost, že zákazníci, vůči nimž je taková tarifní praktika uplatňována, jsou novými nebo stávajícími zákazníky dotyčného podniku;*

— *nemožnost dominantního podniku nahradit případné ztráty, které mu může způsobit zavedení takové tarifní praktiky, ani*

— *stupeň zralosti dotčených trhů a skutečnost, že na nich existuje nová technologie, jež vyžaduje vysoké investice.*

([1]) Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. února 2011 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-251/09) ([1])

(„Veřejné zakázky na dodávky a stavební práce — Odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací — Směrnice 93/38/EHS — Vyhlášení zakázky — Kritéria zadávání — Rovné zacházení s uchazeči — Zásada transparentnosti — Směrnice 92/13/EHS — Přezkumné řízení — Povinnost odůvodnit rozhodnutí o vyloučení uchazeče“)

(2011/C 103/04)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Zadra, zmocněnec, I. Chatzigiannis a M. Patakia, zmocněnci)

Žalovaná: Kyperská republika (zástupci: K. Likourgos a A. Pantazi-Lamprou, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 2 a čl. 31 odst. 1 směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 199, s. 84; Zvl. vyd. 06/02, s. 194) — Porušení čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, s. 14; Zvl. Vyd 06/01, s. 315) — Povinnost odůvodnit rozhodnutí o vyloučení uchazeče — Povinnost zajistit, aby rozhodnutí přijatá zadavateli mohla být co nejúčinněji a nejrychleji přezkoumána — Zásady rovného zacházení a transparentnosti

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. února 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (dříve CD-Contact Data GmbH) v. Evropská komise

(Věc C-260/09 P) ([1])

(„Kasační opravný prostředek — Články 81 ES a 53 Dohody o EHP — Trh s konzolemi videoher a herními kazetami ochranné známky Nintendo — Omezení paralelních vývozů na tomto trhu — Dohoda mezi výrobcem a výhradním distributorem — Dohoda o distribuci umožňující pasivní prodeje — Prokázání shody vůle v případě, že neexistuje přímý listinný důkaz o omezení těchto prodejů — Úroveň důkazů vyžadovaná k prokázání vertikální dohody“)

(2011/C 103/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Activision Blizzard Germany GmbH (zástupci: J.K. de Pree a E.N.M. Raedts, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: S. Noë a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) ze dne 30. dubna 2009, CD-Contact Data GmbH v. Komise Evropských společenství (T-18/03), kterým Soud snížil pokutu uloženou navrhovatelce a ve zbývající části zamítl žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise 2003/675/ES ze dne 30. října 2002 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (COMP/35.587 PO Videohry, COMP/35.706 PO Distribuce Nintendo a COMP/36.321 Omega-Nintendo, týkající se veškerých dohod a jednání ve shodě na trhu s konzolami Nintendo a s herními kazetami pro konzoli Nintendo, jejichž cílem je omezit paralelní vývozy těchto konzolí a kazet

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Společnosti Activision Blizzard Germany GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Warszawa — Polská republika) — Artur Weryński v. Mediatel 4B Spółka z o.o.

(Věc C-283/09) (1)

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Dokazování — Výslech svědka dožádaným soudem na žádost dožadujícího soudu — Náhrady náležející svědkům“)

(2011/C 103/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Warszawa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Artur Weryński

Žalovaná: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Výklad nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 121) — Výslech svědka soudem jednoho členského státu na žádost soudu jiného členského státu — Náhrada vyplácená svědkům — Možnost dožádaného soudu požadovat po dožadujícím soudu zálohu na náhradu nákladů náležející vyslechnutému svědkovi

Výrok

Články 14 a 18 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že dožadující soud není povinen dožádanému soudu uhradit zálohu na náhradu nákladů svědka nebo uhradit náhradu náležející vyslechnutému svědkovi.

(1) Úř. věst. C 244, 10.10.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. února 2011 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Spojené věci C-307/09 až C-309/09) (1)

(„Volný pohyb služeb — Vysílání pracovníků — Akt o přistoupení z roku 2003 — Přechodná opatření — Přístup polských státních příslušníků na pracovní trh států, které již byly v době přistoupení Polské republiky členy Unie — Požadavek pracovního povolení pro poskytování pracovní síly — Směrnice 96/71/ES — Článek 1 odst. 3“)

(2011/C 103/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)

Žalovaný: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State (Nizozemsko) — Výklad článků 49 ES a 50 ES a čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431) — Vnitrostátní právní úprava, která pro účely poskytnutí pracovníků vyžaduje povolení pro zaměstnávání osob

Výrok

1) *Články 56 SFEU a 57 SFEU nebrání tomu, aby členský stát během přechodného období, upraveného v kapitole 2 odst. 2 přílohy XII Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, podřizoval vysílání pracovníků — polských státních příslušníků — ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, na své území požadavku získání pracovního povolení.*

2) *Vysílání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71 je poskytováním služeb za úplatu, v jehož rámci zůstává vyslaný pracovník ve službách podniku, který je poskytovatelem, aniž je s podnikem, který jej využívá, uzavřena jakákoli pracovní smlouva. Pro vysílání pracovníků je charakteristická okolnost, že vyslání pracovníka do hostitelského členského státu představuje samotný předmět poskytování služeb, které provádí podnik, který je poskytovatelem, a že tento pracovník plní své úkoly pod dohledem a vedením podniku, který jej využívá.*

([1]) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Ítélőtábla — Maďarská republika) — Donat Cornelius Ebert v. Budapesti Ügyvédi Kamara

(Věc C-359/09) ([1])

(„Advokáti — Směrnice 89/48/EHS — Uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy — Směrnice 98/5/ES — Trvalý výkon povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace — Používání profesního označení hostitelského členského státu — Podmínky — Zápis do seznamu stavovské organizace advokátů v hostitelském členském státě")

(2011/C 103/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Ítélőtábla

Účastníci původního řízení

Žalobce: Donat Cornelius Ebert

Žalovaná: Budapesti Ügyvédi Kamara

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Ítélőtábla — Výklad směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. 1989, L 19, s. 16; Zvl. vyd. 05/01, s. 337) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace (Úř. věst. L 77, s. 36; Zvl. vyd. 06/03, s. 83) — Právní úprava členského státu, která vyhrazuje možnost vykonávat povolání advokáta pod profesním označením tohoto státu pouze advokátům, kteří v tomto státě byli zapsáni do stavovské organizace advokátů

Výrok

1) *Směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001 (Úř. věst. L 206, s. 1; Zvl. vyd. 05/04, s. 138, dále jen „směrnice 89/48"), ani směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace, nebrání tomu, aby vnitrostátní právní předpisy zaváděly pro účely výkonu činnosti advokáta pod profesním označením advokáta hostitelského členského státu povinné členství v takové organizaci, jako je advokátní komora.*

2) *Směrnice 89/48 a 98/5 se navzájem doplňují tak, že pro advokáty z členských států zavádějí dva způsoby přístupu k povolání advokáta v hostitelském členském státě pod profesním označením tohoto státu.*

([1]) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Itálie) — Bolton Alimentari SpA v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Věc C-494/09) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Přípustnost — Celní právo — Celní kvóta — Celní kodex — Článek 239 — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Články 308a, 308b a 905 — Nařízení (ES) č. 975/2003 — Tuňák — Vyčerpání kvóty — Datum otevření — Neděle")

(2011/C 103/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bolton Alimentari SpA

Žalovaná: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandra — Výklad článku 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Výklad článků 308a až 308c, čl. 899 druhého

pododstavce a čl. 905 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3) — Vrácení nebo prominutí dovozního cla — Možnost členského státu, aby sám rozhodl o žádosti o vrácení cla — Pojem „zvláštní situace" ve smyslu čl. 239 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Dovozce Společenství vyloučený z celní kvóty otevřené v neděli z důvodu zavírací doby vnitrostátních celních úřadů

Výrok

1) *Články 308a až 308c nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby Evropská komise přijala rozhodnutí vylučující hospodářský subjekt z celní kvóty z důvodu, že tato kvóta byla vyčerpána v den svého otevření, který připadá na neděli, tedy den, kdy jsou celní úřady v členském státě, kde je dotčený hospodářský subjekt usazen, zavřené.*

2) *Články 308a až 308c nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 214/2007, musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají členskému státu povinnost požádat Evropskou komisi o odklad otevření celní kvóty, aby bylo zajištěno spravedlivé a nediskriminační zacházení s dovozci, pokud otevření této celní kvóty připadá na neděli, tedy den, kdy jsou celní úřady v dotyčném členském státě zavřené, a pokud hrozí vyčerpání uvedené kvóty v den jejího otevření, jelikož celní úřady v jiných členských státech jsou v neděli otevřené.*

3) *V jiných případech než v případech uvedených v čl. 899 odst. 1 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 214/2007, má celní orgán členského státu pravomoc sám rozhodnout o žádosti o vrácení cla uvedené v čl. 239 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, má-li tento orgán za to, že Evropské komisi nelze přičítat žádné porušení předpisů a že dotčená žádost nespadá pod žádný jiný případ uvedený v čl. 905 odst. 1 uvedeného nařízení č. 2454/93.*

4) *Článek 239 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1791/2006, musí být vykládán v tom smyslu, že se může vztahovat na vyloučení dovozce Evropské unie z celní kvóty, jejíž datum otevření připadá na neděli, z důvodu nedělní zavírací doby celních úřadů v členském státě, kde je tento dovozce usazen.*

(1) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad de Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. Marishipping and Transport BV

(Věc C-11/10) (1)

(„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Společný celní sazebník — Cla — Osvobození — Farmaceutické látky — Složení — Omezení")

(2011/C 103/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad de Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaný: Marishipping and Transport BV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko — Belgie — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382) — Farmaceutické látky osvobozené od cla — Látky, které se nenacházejí v čisté formě — Omezení

Výrok

Příloha I část první hlava II část C bod 1 písm. i) nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2031/2001 ze dne 6. srpna 2001 a nařízení Komise (ES) č. 1832/2002 ze dne 1. srpna 2002, musí být vykládána v tom smyslu, že farmaceutická látka uvedená na seznamu látek uvedených v příloze 3 části třetí téže přílohy I, ke které byly přidány jiné látky, zejména farmaceutické, již nemůže být předmětem osvobození od cla, které by se uplatnilo, pokud by se taková látka nacházela v čisté formě.

(1) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd v. Office of Communications, British Telecommunications plc

(Věc C-16/10) [1]

(„Sbližování právních předpisů — Telekomunikace — Sítě a služby — Směrnice 2002/22/ES — Určení podniků pro poskytování univerzální služby — Uložení zvláštních povinností určenému podniku — Informační služba o účastnických číslech a účastnické seznamy“)

(2011/C 103/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Odpůrce: Office of Communications, British Telecommunications plc

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (England Wales) (Civil Division) — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Určení podniků pro poskytování univerzální služby — Zvláštní povinnosti, které mohou být uloženy určenému podniku

Výrok

Článek 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) opravňuje členské státy, aby v případě, že se rozhodnou určit jeden nebo několik podniků podle tohoto ustanovení k tomu, aby zajistily poskytování univerzální služby nebo jejích různých prvků podle článků 4 až 7 a čl. 9 odst. 2 této směrnice, uložily těmto podnikům pouze zvláštní povinnosti upravené ustanoveními uvedené směrnice, které se týkají poskytování uvedené služby nebo jejích prvků samotnými určenými podniky koncovým uživatelům.

[1] Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Missionswerk Werner Heukelbach ev v. Belgický stát

(Věc C-25/10) [1]

(„Přímé daně — Volný pohyb kapitálu — Dědická daň — Odkazy ve prospěch neziskových organizací — Odmítnutí uplatnit sníženou sazbu daně, pokud tyto organizace mají sídlo v jiném členském státě, než ve kterém zůstavitel skutečně bydlel nebo pracoval — Omezení — Odůvodnění“)

(2011/C 103/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Liège — Výklad článků 18, 45, 49 a 54 SFEU — Dědické nároky — Odmítnutí uplatnění snížené sazby daně použitelné na odkazy ve prospěch neziskových sdružení a veřejněprospěšných nadací, pokud mají tato sdružení a nadace sídlo v jiném členském státě, než ve kterém měl zůstavitel bydliště nebo ve kterém pracoval — Diskriminace na základě státní příslušnosti — Omezení svobody usazování

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která vyhrazuje přiznání snížené sazby dědické daně neziskovým organizacím se sídlem v tomto členském státě nebo v členském státě, ve kterém měl zůstavitel v okamžiku svého úmrtí skutečně bydliště nebo místo výkonu práce nebo ve kterém měl předtím skutečně bydliště nebo místo výkonu práce.

[1] Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Linköpings tingsrätt — Švédsko) — Lotta Andersson v. Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Věc C-30/10) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 80/987/EHS — Článek 10 písm. c) — Vnitrostátní ustanovení — Záruka za úhradu nesplacených pohledávek zaměstnanců — Vyloučení osob, které byly v období šesti měsíců předcházejících podání návrhu na prohlášení konkurzu na společnost, jejímiž byly zaměstnanci, vlastníky podstatné části této společnosti a měly na ni značný vliv“)

(2011/C 103/13)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Linköpings tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lotta Andersson

Žalovaný: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Linköpings tingsrätt — Výklad čl. 10 písm. c) směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, ve znění směrnice 2002/74/ES — Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje z okruhu osob, na něž se vztahuje záruka za úhradu nesplacených pohledávek zaměstnanců, osoby, které v období šesti měsíců předcházejících podání návrhu na prohlášení platební neschopnosti společnosti, jejímiž byly zaměstnanci, byly vlastníky podstatné části této společnosti a měly na ní značný vliv

Výrok

Článek 12 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání ustanovení vnitrostátního práva, které vylučuje, aby měl zaměstnanec nárok na záruku za úhradu nesplacených pohledávek zaměstnanců z důvodu, že byl sám nebo společně se svými blízkými příbuznými vlastníkem podstatné části podniku a měl značný vliv na jeho činnosti v období šesti měsíců předcházejících podání návrhu na prohlášení konkurzu na tento podnik.

([1]) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Rouen — Francie) — Marc Berel, a další v. Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Věc C-78/10) ([1])

(„Celní kodex Společenství — Články 213, 233 a 239 — Solidární závazek více dlužníků v případě téhož celního dluhu — Prominutí dovozního cla — Zánik celního dluhu — Možnost solidárního spoludlužníka dovolávat se prominutí cla jinému spoludlužníkovi — Neexistence“)

(2011/C 103/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Rouen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Marc Berel, jakožto zmocněnec společnosti Port Angot Développement, Emmanuel Hess, jakožto insolvenční správce společnosti Port Angot Développement, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre port, Société Port Angot Développement, právní nástupkyně společnosti Manutention de Produits Chimiques et Miniers Maprochim SAS, Asia Pulp Paper France EURL

Žalovaní: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour d'appel de Rouen — Výklad článků 213, 233 a 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1) — Prominutí dovozního cla — Možnost spoludlužníka dovolávat se solidární povahy celních závazků, aby se na něj vztahovalo prominutí dovozního cla, které bylo předtím přiznáno jinému spoludlužníkovi

Výrok

Články 213, 233 a 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, musí být vykládány v tom smyslu, že v kontextu solidárního závazku vůči takovému celnímu dluhu ve smyslu tohoto článku 213, jako je celní dluh dotčený v původním řízení, brání použití zásady vnitrostátního práva, ze které vyplývá, že částečného

prominutí cla na základě uvedeného článku 239 jednomu ze spoludlužníků se mohou dovolávat všichni ostatní spoludlužníci, takže zánik dluhu stanovený v čl. 233 prvním pododstavci písm. b) téhož kodexu se týká dluhu jako takového, a zprošťuje tedy všechny solidární spoludlužníky povinnosti zaplatit tento dluh v rozsahu částky, v níž bylo clo prominuto.

([1]) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. února 2011 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-321/10) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/2/CE — Politika v oblasti životního prostředí — Infrastruktura pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) — Výměna a aktualizace dat v elektronické podobě — Neúplné provedení“)

(2011/C 103/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: J. Sénéchal, zmocněnec)

Žalované: Belgické království (zástupci: T. Materne a M. Jacobs, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí nebo neoznámení právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, s. 1) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) *Belgické království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nebytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE), nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z uvedené směrnice.*

2) *Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2011 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-391/10) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/36/ES — Výkon některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi — Nezajištění úplného provedení ve stanovené lhůtě“)

(2011/C 103/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a L. de Schietere de Lophem, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: M. Jacobs a J.-C. Halleux, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí nebo neoznámení předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, s. 17) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) *Belgické království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice.*

2) *Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-395/10) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/2/ES — Politika životního prostředí — Infrastruktura pro prostorové informace — Výměna a aktualizace elektronických dat — Nepřijetí vnitrostátních prováděcích opatření“)

(2011/C 103/17)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a V. Peere, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a S. Menez, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, s. 1) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) *Francouzská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE), nesplnila povinnosti, jež pro ni z této směrnice vyplývají.*

2) *Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2010 Antonim Tomaszem Uznańskim proti usnesení Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 27. listopadu 2009 ve věci T-348/09, Uznański v. Polsko

(Věc C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Antoni Tomasz Uznański (zástupce: A. Nowak, adwokat)

Další účastnice řízení: Polská republika

Soudní dvůr (sedmý senát) kasační opravný prostředek zamítl usnesením ze dne 19. listopadu 2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. prosince 2010 — Waldemar Hudzinski v. Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Věc C-611/10)

(2011/C 103/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce a navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Waldemar Hudzinski

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Předběžné otázky

Je nutno čl. 14a odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ([1]) vykládat v tom smyslu, že podle něj nepříslušnému členskému státu odnímá pravomoc poskytovat na základě jeho vnitrostátního práva rodinné dávky zaměstnanci jen přechodně zaměstnanému na jeho území a to v každém případě tehdy, pokud ani samotný zaměstnanec ani jeho děti nebydlí v nepříslušném členském státě nebo se tam obvykle nezdržují?

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. prosince 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak v. Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Věc C-612/10)

(2011/C 103/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jaroslaw Wawrzyniak

Žalovaná: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Předběžné otázky

1) Má být čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1408/71 ([1]) vykládán v tom smyslu, že podle něj nepříslušnému členskému státu, do něhož je pracovník vyslán a který rovněž není členským státem bydliště dětí pracovníka, odnímá pravomoc vyplácet vyslanému pracovníkovi rodinné dávky v každém případě tehdy, jestliže pracovník svým vysláním do tohoto členského státu neutrpěl právní újmu?

2) Jestliže bude odpověď na první otázku záporná:

   Je třeba čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1408/71 vykládat v tom smyslu, že nepříslušný členský stát, do něhož je pracovník vyslán, je oprávněn vyplácet rodinné dávky v každém případě pouze tehdy, jestliže je prokázáno, že v jiném členském státě nevzniká nárok na srovnatelné rodinné dávky?

3) Jestliže bude odpověď na tuto otázku rovněž záporná:

   Brání pak právní předpisy Společenství, respektive Unie vnitrostátnímu právnímu předpisu jako je § 65 odst. 1 věta 1 bod 2 ve spojení s § 65 odst. 2 zákona o daních z příjmů (Einkommensteuergesetz, dále jen „EStG"), který vylučuje nárok na rodinné dávky, jestliže srovnatelná dávka je vyplácena v zahraničí nebo by byla vyplácena, pokud by o ní bylo příslušným způsobem požádáno?

4) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

   Jak je následně třeba řešit uvedený souběh nároku v příslušném státě, který je zároveň členským státem bydliště dětí, a nároku v nepříslušném státu, který rovněž není členským státem bydliště dětí?

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-625/10)

(2011/C 103/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že z důvodu nedostatečnosti opatření přijatých pro provádění prvního železničního balíčku Francouzská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z:

  — čl. 6 odst. 3 a přílohy II pozměněné směrnice 91/440/EHS ([1]), jakož i čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES ([2]);

  — čl. 6 odst. 2 až 5 směrnice 2001/14/ES;

  — článku 11 směrnice 2001/14/ES;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise na podporu své žaloby uplatňuje dva důvody.

Zaprvé vytýká žalované, že nesplnila veškeré povinnosti stanovené v prvním železničním balíčku, který ukládá nejen povinnost oddělit subjekty zajišťující provozování železniční dopravy (ve Francii společnost SNCF) od subjektů odpovědných za provozování infrastruktury (ve Francii společnost RFF), ale rovněž aby tzv. „zásadní" funkce přidělování kapacity železniční infrastruktury, vybírání poplatků za používání infrastruktury a udělování licencí zajišťovaly nezávislé subjekty. Společnost SNCF přitom odpovídá za určité zásadní funkce v oblasti přidělování tras vlaků a tyto funkce vykonává prostřednictvím Ředitelství železniční dopravy (ŘŽD). Tato zvláštní služba není na společnosti SNCF nezávislá z hlediska své právní formy, organizace ani rozhodovacích pravomocí.

Komise zadruhé uvádí, že ve vnitrostátní právní úpravě nejsou řádným a úplným způsobem provedeny požadavky směrnice 2001/14/ES na vytvoření systému odměňování výkonu na úrovni zpoplatnění přístupu k železniční infrastruktuře. Francouzská právní úprava je rovněž problematická v rozsahu, v němž dostatečným způsobem neupravuje podněty ke snižování nákladů na zajištění infrastruktury a výše poplatků za přístup.

([1]) Směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404).

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. prosince 2010 Kalliope Agapiou Joséphidès proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. října 2010 ve věci T-439/08, Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA

(Věc C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kalliope Agapiou Joséphidès (zástupci: C. Joséphidès a H. Joséphidès, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 21. října 2010 ve věci T-439/08;

— zrušit rozhodnutí Výkonné agentury pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) ze dne 1. srpna 2008, jímž navrhovatelce odepřela přístup k některým dokumentům ze spisu č. 07/0122 týkajícím se udělení Centra excelence Jean Monnet Kyperské univerzitě,

— zrušit rozhodnutí Komise K(2007) 3749 ze dne 8. srpna 2008 týkající se individuálního rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci Programu celoživotního vzdělávání, podprogramu Jean Monnet,

— uložit odpůrkyním náhradu nákladu řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí několik důvodů.

Kalliope Agapiou Joséphidès tvrdí, že Tribunál porušil její osobní obecné právo na přístup k dokumentům, které se jí týkají, zásadu transparentnosti obsaženou v čl. 1 druhém pododstavci SEU a článku 6 SEU, článek 255 ES a Listiny základních práv Evropské unie (článek 8, čl. 41 odst. 2 písm. b), článek 42 a čl. 52 odst. 6). Tribunál se údajně dopustil procesního pochybení tím, že nevzal v úvahu odkazy na Listinu základních práv, předložené navrhovatelkou na jednání, a že nezohlednil stanovisko ombudsmana Kyperské republiky ze dne 3. června 2009, jež se vztahuje na odmítnutí Kyperské univerzity poskytnout přístup k týmž sporným dokumentům, jako jsou dokumenty, které jsou v držení odpůrkyň.

Navrhovatelka uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že údajně na jedné straně rozhodl, že Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) měla pravomoc zabývat se opakovanou žádostí o přístup k dokumentům, a na druhé straně zamítl námitku protiprávnosti týkající se rozhodnutí řídícího výboru EACEA, kterou podala navrhovatelka.

Mimoto navrhovatelka tvrdí, že bylo porušeno několik ustanovení nařízení (ES) č. 1049/2001 [1], která Tribunál údajně vyložil příliš restriktivně a v rozporu se zásadami stanovenými judikaturou.

Navrhovatelka rovněž uvádí důvod vycházející z porušení zásad loajality, soudržnosti, řádné správy a odůvodnění.

Konečně navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezrušil rozhodnutí Komise K(2007) 3749 ze dne 8. srpna 2008.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-627/10)

(2011/C 103/23)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Slovinská republika nesplnila požadavky čl. 6 odst. 3 a přílohy II směrnice 91/440/EHS [1] v platném znění a čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES [2]; čl. 6 odstavce 2 až 5, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 1, článku 11 a čl. 30 odst. 1 směrnice 2001/14/SE ohledně zavedení prvního železničního balíčku;

— uložit Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle Komise Slovinská republika nesplňuje povinnosti uvedené v čl. 6 odst. 3 a příloze II směrnice 91/440/EHS v platném znění a čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES, jelikož provozovatel infrastruktury, který sám poskytuje služby železniční dopravy, také řídí dopravu vlaků a účastní se i rozhodovacího procesu ohledně přidělování železniční infrastruktury, včetně přidělování kapacity.

Podle názoru Komise Slovinská republika nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 6 odstavců 2 až 5 směrnice 2001/14/ES, jelikož nezaručila mechanismus pobídek ke snižování nákladů na zajištění infrastruktury a výše poplatků za přístup.

Evropská komise tedy tvrdí, že Slovinská republika nesplnila své povinnosti podle čl. 7 odst. 3 směrnice 2001/14/ES, jelikož tento členský stát nestanovil metodu výpočtu zajišťující, že poplatky za minimální přístupový balík a přístup k dopravním zařízením po železnici odpovídají výši nákladů přímo vynaložených za provoz železniční dopravy.

Kromě toho Slovinská republika podle Komise tím, že nepřijala systém odměňování výkonu povzbuzující železniční podniky a provozovatele v minimalizaci závad a zvyšování výkonu železniční sítě pomocí systému odměňování výkonu, nesplnila své povinnosti podle článku 11 směrnice 2001/14/ES.

Dále Slovinská republika údajně nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 1 směrnice 2001/14/ES, v rozsahu, v němž její vnitrostátní právní úprava neukládá ověřit, zda specifický segment trhu unese navýšení pro účely plného pokrytí nákladů vynaložených ze strany provozovatele.

Slovinská republika tím, že nezavedla kontrolní orgán, který je ve svém rozhodování nezávislý na provozovateli železniční infrastruktury, nesplnila své povinnosti podle čl. 30 odst. 1 směrnice 2001/14/ES.

([1]) Směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. 1991 L 237, s. 25)

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. 2001 L 75, s. 29)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. ledna 2011 — Trestní řízení proti Titu Alexanderu Jochenu Donnerovi

(Věc C-5/11)

(2011/C 103/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Titus Alexander Jochen Donner

vedlejší účastník řízení:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Předběžné otázky

Je třeba články 34 a 36 SFEU, kterými se řídí volný pohyb zboží, vykládat v tom smyslu, že brání trestnosti napomáhání k nedovolenému rozšiřování děl chráněných autorskými právy vyplývající z uplatnění vnitrostátních předpisů trestního práva, jestliže při přeshraničním prodeji díla chráněného autorskými právy v Německu

— je toto dílo přepraveno z členského státu Evropské unie do Německa a k převodu skutečné dispoziční moci k tomuto dílu dojde v Německu

— avšak k převodu vlastnického práva došlo v jiném členském státě, v němž neexistovala ochrana tohoto díla autorskými právy, nebo tam nebyla vynutitelná?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 17. ledna 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA v. Fazenda Pública

(Věc C-25/11)

(2011/C 103/25)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Žalovaná: Fazenda Pública (finanční správa)

Předběžné otázky

1) Je článek 23 CIVA (portugalského zákoníku o dani z přidané hodnoty) slučitelný s čl. 17 odst. 2 a 5 a článkem 19 směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977, šestá směrnice ([1])?

2) Je v případě kladné odpovědi v souladu s čl. 17 odst. 2 a 5 a článkem 19 uvedené směrnice, jestliže uvedený článek 23 zavádí zvláštní podíl odpočtu daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu osobami povinnými k dani, které uskutečňují pouze zdanitelná plnění, ačkoli tak činí skutečným určením, jenž je založen na existenci dotací nepodléhajících dani v této oblasti („vstupy“)?

([1]) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-34/11)

(2011/C 103/26)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a A. Alcover San Pedro, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nezajistila, aby úrovně PM10 ve vnějším ovzduší nepřekračovaly mezní hodnoty stanovené článkem 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ([1]) ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného článku;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vzhledem k výtkám uvedeným Komisí v jejím rozhodnutí ze dne 26. listopadu 2009 a zprávám předloženým Portugalskem, ze kterých vyplývá, že mezní hodnoty PM10 jsou v některých oblastech a aglomeracích nadále překračovány, a které ukazují v některých případech tendenci k dlouhodobému překračování mezních hodnot, má Komise za to, že Portugalský stát neplní povinnosti vyplývající z článku 13 směrnice 2008/50 pokud jde o aglomerace a oblasti Braga, Porto litoral, Área Metropolitana de Lisboa Norte a Área Metropolitana de Lisboa Sul.

([1]) Úř. věst. L 152, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Spojené království) dne 21. ledna 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-35/11)

(2011/C 103/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Test Claimants in the FII Group Litigation

Odpůrce: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1) Odkazy na „daňovou sazbu" a „různé daňové sazby" v bodu 56 rozsudku Soudního dvora ze dne 12. prosince 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue (C-446/04, Sb. rozh. s. I-11753):

   a) se vztahují pouze na zákonné nebo nominální daňové sazby, nebo

   b) se vztahují na skutečné sazby zaplacené daně, jakož i na zákonné nebo nominální daňové sazby, nebo

   c) mají uvedená spojení nějaký jiný význam, a pokud ano, jaký?

2) Změnila by se odpověď Soudního dvora na druhou a čtvrtou otázku předkládacího rozhodnutí ve věci C-446/04, pokud:

   a) zahraniční korporační daň by nebyla (nebo by nebyla zcela) odváděna společností-nerezidentem vyplácející dividendy společnosti-rezidentovi, ale tyto dividendy by byly vypláceny ze zisků zahrnujících dividendy, jež byly vypláceny její přímou či nepřímou dceřinou společností-rezidentem členského státu ze zisků, z nichž byla v tomto státě odvedena daň, nebo

   b) záloha na korporační daň (advance corporation tax) by nebyla odváděna společností-rezidentem, která přijme dividendy od společnosti nerezidenta, ale byla by odváděna její přímou či nepřímou mateřskou společností-rezidentem při dalším rozdělení zisků touto přijímací společnosti, které přímo či nepřímo zahrnují tyto dividendy?

3) Za podmínek uvedených výše v druhé otázce písm. b) má společnost odvádějící zálohu na korporační daň nárok na vrácení daně neoprávněně vybrané (San Giorgio ([1])) nebo pouze nárok na náhradu škody (Brasserie du Pêcheur a Factortame ([2]))?

4) Pokud se dané vnitrostátní právní předpisy nevztahují výlučně na situace, v nichž mateřská společnost vykonává rozhodující vliv na společnost vyplácející dividendy, může se společnost-rezident dovolávat článku 63 SFEU (dříve článek 56 ES), pokud jde o dividendy přijaté od dceřiné společnosti, na níž vykonává rozhodující vliv a která je rezidentem třetí země?

5) Použije se odpověď Soudního dvora na třetí otázku předkládacího rozhodnutí ve věci C-446/04 rovněž v případě, kdy dceřiné společnosti-nerezidenti, vůči nimž nelze převedení provést, nepodléhají dani v členském státě mateřské společnosti?

(1) Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 1983, Amministraziano delle Finanze dello Stato v. SpA San Giorgio, 199/82, Recueil, s. 3595.

(2) Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. března 1996, Brasserie du Pêcheur SA v. Bundesrepublik Deutschland a The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd a další, spojené věci C-46/93 a C-48/93, Recueil, s. I-1029.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel d'Amiens (Francie) dne 31. ledna 2011 — trestní řízení proti Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Věc C-42/11)

(2011/C 103/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel d'Amiens

Účastník původního trestního řízení

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Předběžné otázky

1) Je vnitrostátní právní úprava jako je článek 695-24 trestního řádu, který umožňuje odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody pouze v případě, že vyžádaná osoba je francouzským státním příslušníkem a příslušné francouzské orgány se zaváží k provedení výkonu trestu, v rozporu se zásadou zákazu diskriminace stanovenou článkem 12 ES [nyní článek 18 SFEU]?

2) Je provedení důvodu pro odmítnutí výkonu podle čl. 4 bodu 6 rámcového rozhodnutí (1) do vnitrostátního práva ponecháno na uvážení členských států nebo má závazný charakter a, zejména, může členský stát přijmout opatření vedoucí k diskriminaci na základě státní příslušnosti?

(1) Rámcové Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. února 2011 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-46/11)

(2011/C 103/29)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Petrova a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že řádně neprovedla podmínky pro výjimky stanovené v čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (1), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43/EHS;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise Polské republice vytýká, že do polského práva řádně neprovedla podmínky pro výjimky ze zákazů uvedené v čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 92/43/EHS v souvislosti s ochranou druhů ptactva a živočichů.

Zaprvé je ve dvou nařízeních ministra životního prostředí o chráněných druzích volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v čl. 7 odst. 1 resp. článku 8 stanovena výjimka ze zákazů sloužícím ochraně druhů (např. zákaz úmyslného usmrcování a odchytu atd). ve vztahu k činnostem souvisejícím s racionálním hospodařením v oblasti zemědělství, lesnictví a rybolovu. Možnost takové výjimky však není v čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43/EHS stanovena.

Zadruhé je působnost výjimky, stanovené v čl. 52 odst. 2 bodu 5 zákona o ochraně přírody, ze zákazů v souvislosti s ochranou živočišných druhů ve vztahu k „prevenci závažných škod zejména v podnicích, které provozují hospodářskou činnost v oblasti zemědělství, lesnictví a rybolovu" širší než je působnost výjimky stanovené v čl. 16 odst. 1 písm. b) směrnice 92/43/EHS.

Zatřetí je působnost možnosti výjimky, stanovené v čl. 56 odst. 4 bodu 2 zákona o ochraně přírody, ze zákazů týkajících se ochrany druhů, pokud to vyplývá z „potřeby omezení závažných škod v hospodaření podniků, zejména hospodaření v oblasti zemědělství, lesnictví a rybolovu", širší než je působnost výjimky stanovené v čl. 16 odst. 1 písm. b) směrnice Habitat.

Začtvrté je podle nařízení ze dne 28. září 2004 o ochraně volně žijících druhů živočichů dovoleno usmrcování, odchyt atd. vyder (*lutra lutra*), které se vyskytují v oblasti rybníků označených jako chovné oblasti, ačkoliv se přitom jedná o druh vyžadující přísnou ochranu ve smyslu přílohy IV směrnice 92/43/EHS.

([1]) Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02. s. 102.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 2. února 2011 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Věc C-48/11)

(2011/C 103/30)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Žalovaný: A Oy

Předběžná otázka

Je při zdanění třeba nakládat s výměnou akcií, v rámci které převádí finská akciová společnost norské společnosti (v právní formě aksjeselskap) akcie společnosti, kterou vlastní, a jako protiplnění obdrží akcie emitované norskou společností, při zohlednění článku 31 a článku 40 Dohody o EHP stejně, jako kdyby se tato výměna uskutečnila mezi tuzemskými společnostmi nebo mezi společnostmi usazenými v členských státech Evropské unie?

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. února 2011 Fernando Marcelino Victoria Sánchez proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 17. listopadu 2010 ve věci T-61/10

(Věc C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (zástupce: P. Suarez Plácido, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament a Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil usnesení ze dne 17. listopadu 2010, vydané čtvrtým senátem Tribunálu, jímž byla žaloba F. M. Victorii Sáncheze odmítnuta, a rozhodl, že tato žaloba je přípustná a že není zjevně neopodstatněná, a také zrušil uložení náhrady nákladů řízení vůči F. M. Victoriovi Sánchezovi;

— v souladu s výše uvedeným rozhodl o žalobě […] ve věci samé, případně po uznání přípustnosti a opodstatněnosti, vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí, a žalovaným orgánům uložil náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek uvádí následující důvody kasačního opravného prostředku:

1) Porušení článku 44 jednacího řádu Tribunálu, neboť návrh na zahájení řízení obsahuje předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů, a rovněž návrhová žádání sledovaná podáním žaloby, a uvedené návrhové žádání zcela zřetelně odráží i žalobní petit, jímž je *„určit, že neposkytnutí odpovědi na žádost podanou dopisem ze dne 6. října 2009 ze strany Evropského parlamentu a Komise je porušením práva Společenství, a uložit těmto orgánům odstranění tohoto porušení“*.

2) Porušení čl. 20 odst. 2 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie (bývalý článek 17 ES), článku 24 SFEU (bývalý článek 21 ES), článku 227 SFEU (bývalý článek 194 ES) ve spojení s článkem 58 Statutu Soudního dvora. K porušení všem uvedených ustanovení mělo dojít v souvislosti s žádostí, kterou F. M. Victoria Sánchez zaslal Evropskému parlamentu v roce 2008 a v níž sněmovnu upozorňoval na nebezpečí, jemuž jsou vystaveni španělští občané, kteří se odváží poukázat na politickou korupci a daňové podvody v tomto členském státě. K žádosti adresované Parlamentu byla přiložena smlouva podepsaná příslušnými osobnostmi jeho země (včetně jednoho advokáta, podle nějž je nazvaná významná advokátní kancelář působící ve Španělsku a v Portugalsku), ve které je popsáno, jak všichni rozkrádají státní pokladnu a podvádějí občany prostřednictvím fiktivních a netransparentních státních společností. Žádost byla odložena a žádný ze španělských europoslanců neodpověděl na následné žádosti žalobce o pomoc podané prostřednictvím deseti zpráv elektronické pošty, v nichž žádal o spolupráci jejich představitelů při ochraně své osoby před výhrůžkami, jimž čelil.

3) Porušení základních práv stanovených v článku 6 SEU a v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie ze strany žalovaných orgánů. Žalobce se domnívá, že nečinnost Evropské komise stran dopisu zaslaného dne 6. října 2009 představuje závažné porušení článku 6 SEU, neboť uvedený orgán musí prosazovat demokratický prostor pro vzájemné soužití všech Evropanů, respektovat rovný přístup občanů k orgánům Unie a zaručovat účinnou soudní ochranu, jelikož

daňové podvody nejsou skutkovou okolností, kterou se může zabývat Evropský soud pro lidská práva, neboť ten považuje daňového poplatníka za nepřímého poškozeného. Žalobce upozorňuje rovněž na právní nejistotu v právu Společenství, kterou představuje řada španělských soudních rozhodnutí, která nijak nezohledňují upozornění právních zástupců žalobce, že je třeba dodržovat evropskou právní úpravu, konkrétně rozsudky Soudního dvora ve věcech C-570/07 a C-571/07 ([1]), týkající se svobody usazování lékáren ve Španělsku.

4) Porušení článků 265 SFEU a 266 SFEU vzhledem k tomu, že žaloba zahajující řízení před Tribunálem se domáhá určení, že neposkytnutí odpovědi ze strany Parlamentu a Komise na žádost podanou dopisem ze dne 6. října 2009 je porušením práva Společenství, a uložení povinnosti těmto orgánům, aby odstranily uvedený protiprávní stav, k čemuž má docházet *ex lege* uplatněním ustanovení článku 266 SFEU, podle kterého je orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný nebo jehož nečinnost byla prohlášena za odporující Smlouvám, povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora Evropské unie, v tomto případě napravit svou nečinnost vyhotovením odpovědi na žádost vyjádřenou v dopise ze dne 6. října 2009.

([1]) Rozsudek ze dne 1. června 2010, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. února 2011 — P.P.TV v. OHIM — Rentrak (PPT)

(Věc T-118/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PPT — Starší národní obrazová ochranná známka PPTV — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2011/C 103/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: I. de Carvalho Simões a J. M. Conceição Pimenta, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně S. Laitinen, poté D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Rentrak Corp. (Portland, Orégon, Spojené státy)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 17. ledna 2007 (věc R 1040/2005-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA a Rentrak Corp.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — FIFA v. Komise

(Věc T-385/07) ([1])

(„Televizní vysílání — Článek 3a směrnice 89/552/EHS — Opatření přijatá Belgickým královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro Belgii — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí prohlašující opatření za slučitelná s právem Společenství — Odůvodnění — Články 43 ES a 49 ES — Právo vlastnit majetek“)

(2011/C 103/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zurich, Švýcarsko) (zástupci: původně R. Denton, E. Batchelor, F. Young, solicitors, a A. Barav, avocat, poté E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond, avocat, a F. Carlin, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a N. Yerrell, zmocněnci, ve spolupráci J. Flynn, QC, a L. Maya, barrister)

Vedlejší účastník na podporu žalovaného: Belgické království (zástupci: L. Van den Broeck a C. Pochet, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyck, A. Berenboom a A. Joachimowicz, avocats), Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a J. Möller, zmocněnci) a Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson a L. Seeboruth, zmocněnci, původně ve spolupráci s T. de la Mare, poté de B. Kennelly, barristers)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise 2007/479/ES ze dne 25. června 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Belgií podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. 2007, L 180, s. 24) s právními předpisy Společenství.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Fédération internationale de football association (FIFA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

3) *Belgické království, Spolková republika Německo a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 315, 22.12.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — UEFA v. Komise

(Věc T-55/08) (1)

(„Televizní vysílání — Článek 3a směrnice 89/552/EHS — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství Evropy ve fotbale — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s právem Společenství — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“)

(2011/C 103/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Union des associations européennes de football (UEFA) (Nyon, Švýcarsko) (zástupci: A. Bell, K. Learoyd, solicitors, D. Anderson, QC, a B. Keane, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Benyon a E. Montaguti, zmocněnci, ve spolupráci s J. Flynnem, QC, a M. Lester, barrister)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: C. Pochet, zmocněnec, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem); Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené původně S. Behzadi-Spencer a V. Jackson, poté S. Behzadi-Spencer a L. Seeboruthem, zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Marem a B. Kennellym, barristers)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12).

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Union des associations européennes de football (UEFA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

3) *Belgické království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — FIFA v. Komise

(Věc T-68/08) (1)

(„Televizní vysílání — Článek 3a směrnice 89/552/EHS — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s právem Společenství — Odůvodnění — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“)

(2011/C 103/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fédération internationale de football association (FIFA) (Curych, Švýcarsko) (zástupci: původně E. Batchelor, F. Young, solicitors, A. Barav, D. Reymond, avocats, a F. Carlin, barrister, poté E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond a F. Carlin)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Benyon, E. Montaguti a N. Yerrell, poté F. Benyon a E. Montaguti, zmocněnci, ve spolupráci s J. Flynnem, QC, a M. Lester, barrister)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: C. Pochet, zmocněnkyně, ve spolupráci s J. Stuyckem a A. Joachimowiczem, avocats) a Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně S. Behzadi-Spencer a V. Jackson, poté S. Behzadi-Spencer a L. Seeboruth, zmocněnci, původně ve spolupráci s T. de la Marem, poté s B. Kennellym, barristers)

Předmět věci

Žádost o částečné zrušení rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12).

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Fédération internationale de football association (FIFA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

3) *Belgické království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — Formula One Licensing v. OHIM — Global Sports Media (F1-LIVE)

(Věc T-10/09) (1)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství F1-LIVE — Starší obrazová ochranná známka Společenství, starší národní slovní ochranné známky a starší mezinárodní slovní ochranná známka F1 a F1 Formula 1 — Zamítnutí námitek odvolacím senátem — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2011/C 103/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Formula One Licensing (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupci: B Klingberg a K. Sandberg, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermudy) (zástupci: původně T. de Haan a J.-J. Evrard, poté T. de Haan, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. října 2008 (věc R 7/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Racing-Live SAS a společností Formula One Licensing BV

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Formula One Licensing BV se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada

(Věc T-122/09) (1)

(„Dumping — Dovoz upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z Čínské lidové republiky — Práva obhajoby — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Článek 15 odst. 2 a čl. 20 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 15 odst. 2 a čl. 20 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 1225/2009)“)

(2011/C 103/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liuao Town, Sanmen County, Čína); a Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang City, Čína) (zástupci: F. Carlin, barrister, A. MacGregor, solicitor, N. Niejahr a Q. Azau, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. P. Hix a R. Szostak, zmocněnci, ve spolupráci původně s G. Berrischem a G. Wolfem, poté s G. Berrischem, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet a C. Clyne, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 1355/2008 ze dne 18. prosince 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinky atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 350, s. 35) rozsahu, v němž se týká žalobkyň.

Výrok rozsudku

1) *Nařízení Rady (ES) č. 1355/2008 ze dne 18. prosince 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinky atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společností Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd a Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.*

2) *Společnosti Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd a Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd. ponesou polovinu vlastních nákladů řízení.*

3) *Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení, jakož i polovinu nákladů řízení vynaložených společnostmi Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods.*

4) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — J & F Participações v. OHIM — Plusfood Wrexham (Friboi)

(Věc T-324/09) (1)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Friboi — Starší národní slovní ochranná známka FRIBO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“)

(2011/C 103/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: J & F Participações SA (Sorocaba, Brazílie) (zástupce: A. Fernández Fernández-Pacheco, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Spojené království) (zástupce: G. van Roeyen, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 22. dubna 2009 (věc R 824/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Fribo Foods Ltd a Agropecuaria Friboi, Ltda.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *J & F Participações SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2011 — Annco v. OHIM — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Věc T-385/09) (1)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ANN TAYLOR LOFT — Starší národní slovní ochranná známka LOFT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 103/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Annco, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupce: G. Triet, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Freche et fils associés (Paříž, Francie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 1. července 2009 (věc R 1485/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Freche et fils associés a Annco, Inc.

Výrok

1) *Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 1. července 2009 (věc R 1485/2008-1) se zrušuje.*

2) *Ve zbývající části je žaloba nepřípustná.*

3) *OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 282, 21.11.2009.

Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Gill v. Komise

(Věc T-471/10)

(2011/C 103/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Brendan Gill (Lifford, Irsko) (zástupci: A.M. Collins SC, N.J. Travers, barrister a D.P. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise číslo K(2010) 4752 oznámené Irsku dopisem ze dne 13. července 2010, jež bylo žalobci oznámeno dne 16. července 2010, kterým se zamítají žádosti o zvýšení bezpečnostních kapacit týkající se prodloužení motorové rybářské lodi Brendelen a jejího nahrazení novým hlubokomořským trawlerem, které nahradilo rozhodnutí Komise č. 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla delší než 12 metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobce, rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03, Boyle a další v. Komise (Sb. rozh. s. II-1699);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se na základě článku 263 SFEU svou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise číslo K(2010) 4752 oznámené Irsku dopisem ze dne 13. července 2010, jež bylo žalobci oznámeno dne 16. července 2010, kterým se zamítají žádosti o zvýšení bezpečnostních kapacit týkající se prodloužení motorové rybářské lodi Brendelen a jejího nahrazení novým hlubokomořským trawlerem, které nahradilo rozhodnutí Komise č. 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla delší než 12 metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobce, rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03, Boyle a další v. Komise (Sb. rozh. s. II-1699)

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje následující žalobní důvody:

Zaprvé žalobce tvrdí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) stále představuje řádný právní základ napadeného rozhodnutí a Komise tak neměla právní základ pro přijetí rozhodnutí *ad hoc*.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatné formální náležitosti. Tvrdí, že napadené rozhodnutí mělo být podle rozhodnutí Rady č. 413/97 přijato v souladu s postupem řídícího výboru a že Komise tím, že rozhodnutí přijala *ad hoc*, jednala v rozporu s podstatnými formálními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že Komise tím, že nesprávně vyložila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/143/ES překročila své pravomoci zejména tím, že se opírala o irelevantní kritéria a nevzala v úvahu definici pojmu „rybolovná kapacita" uvedenou v rozhodnutí Rady č. 97/143/ES a v právních předpisech Společenství v oblasti rybolovu použitelných ke dni podání žádosti o bezpečnostní kapacitu v prosinci roku 2001.

Navíc tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje několik zjevně nesprávných posouzení jeho žádosti o bezpečnostní kapacitu. Konkrétně žalobce tvrdí, že rozhodnutí Komise, kterým byla zamítnuta jeho žádost z důvodu většího objemu pod hlavní palubou nové navrhované lodi než u plavidla Brendelen, je zjevně chybné, stejně jako tvrzení, podle kterého bude „rybolovná kapacita" nové lodi větší než u plavidla Brendelen, a to i po jeho prodloužení.

Žalobce konečně tvrdí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Je toho názoru, že zamítnutí jeho žádosti Komisí z důvodu většího objemu pod hlavní palubou nové navrhované lodi, představuje zjevně odlišné zacházení představující protiprávní diskriminaci v jeho neprospěch, ve srovnání se zcela odlišným přístupem, který Komise zaujala ve svém rozhodnutí č. 2003/245, kterým vyhověla některým žádostem o dodatečnou bezpečnostní kapacitu, jakož i ve srovnání s jednou z jeho žádostí, které byly původně zamítnuty tímto rozhodnutím, ale později jim bylo vyhověno rozhodnutím Komise, které bylo oznámeno pod číslem K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Verenigde Douaneagenten v. Komise

(Věc T-32/11)

(2011/C 103/41)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupce: J. van der Meché, advokát)

Žalovaná: Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí

Návrhové žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje

— zrušit rozhodnutí na základě níže uvedených důvodů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně požaduje zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 1. října 2010 pod číslem REC 02/09.

Komise konstatovala na základě čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92 [1] a článku 871 nařízení č. 2454/93 [2], že žalobkyně jednala v dobré víře a dodržela všechny platné právní předpisy týkající se celního prohlášení, že se nicméně nejedná o chybu příslušného orgánu, a muselo tudíž dojít k dodatečnému zaúčtování.

Podle názoru žalobkyně se v projednávaném případě jedná o chybu ve smyslu čl. 220 odst. 2 písm. b) druhé části věty nařízení č. 2913/92. Tato část věty stanoví, že v případě, že je preferenční status zboží stanoven na základě systému správní spolupráce a pokud jsou dotčeny orgány třetí země, musí být vydání nepravdivého certifikátu těmito orgány považováno za chybu. Tyto podmínky jsou splněny.

Kromě toho musí nizozemské celní orgány při dodatečném zaúčtování cla prokázat, že vystavení nepravdivých certifikátů je třeba přisuzovat nepravdivému sdělení skutečností vývozcem.

Z toho je tudíž třeba dovodit, že vystavení nepravdivých certifikátů celními orgány v Curaçao představuje chybu ve smyslu čl. 220 odst. 2 písm. b) druhé části věty nařízení č. 2913/92.

Komise dále konstatovala v rámci svého šetření, že žalobkyně se nedopustila podvodného jednání ani hrubé nedbalosti, že nicméně nenastaly výjimečné okolnosti, a v důsledku toho není prominutí odůvodněno.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že k rozhodnutí podle čl. 239 nařízení č. 2913/92 o prominutí nedošlo v rámci lhůty uvedené v článku 907 nařízení č. 2454/93. Na základě této skutečnosti musí nizozemský celní orgán schválit žádost o prominutí.

Při šetření navíc Komise nedodržela správný postup, neboť nevyslechla žalobkyni a nedala jí příležitost užitečně vyjádřit svůj názor, což je v rozporu se základní zásadou práva na obhajobu podle čl. 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Kromě toho jsou dány mimořádné okolnosti, neboť žalobkyně je při dovolávání se čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92 závislá na dokumentech, které sama nemá a ani mít nemusela.

[1] Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).

[2] Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

Žaloba podaná dne 26. ledna 2011 — Kraft Foods Global Brands v. OHIM — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Věc T-60/11)

(2011/C 103/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, USA) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Fenaco Genossenschaft (Bern, Švýcarsko)

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 11. listopadu 2010 ve věci R 522/2010-1, a

— uložil žalovanému a vedlejšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Fenaco Genossenschaft

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „SUISSE PREMIUM“ pro výrobky a služby spadající do tříd 30, 31 a 42.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka „PREMIUM“ pro výrobky spadající do třídy 30.

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) 207/2009 ([1]), jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Recombined Dairy System v. Komise

(Věc T-65/11)

(2011/C 103/43)

Jednací jazyk: dánština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Dánsko) (zástupci: T. K. Kristjánsoon a T. Gønge, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit čl. 1 odst. 2 a 4 rozhodnutí Evropské komise ze dne 12. listopadu 2010 [věc K(2010) 7692 (REC 03/08)] adresovaného dánským celním orgánům, SKAT, kterým konstatovala, že v případě částky 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) je zaúčtování dovozního cla uvedeného v žádosti dánského království ze dne 6. října 2008 po propuštění zboží odůvodněné a že v případě částky 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK) je prominutí dovozního cla uvedeného v žádosti Dánského království ze dne 6. října 2008 neodůvodněné;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Závěr Komise, že zaúčtování předmětného dovozního cla po propuštění zboží je odůvodněné a jeho prominutí neodůvodněné, se zakládá na posouzení toho, zda se jedná o chybu ze strany celních orgánů podle článku 236 a čl. 220 odst. 2 písm. b) a o zvláštní okolnosti podle článku 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ([1]).

Komise v napadeném rozhodnutí shledala:

— že nedošlo k chybě ze strany celních orgánů, pokud jde o dva výrobky, k nimž žalobkyně získala závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „ZISZZ“),

— že došlo k chybě ze strany celních orgánů, pokud jde o výrobek, k němuž celní orgány žalobkyni uvedly, že ZISZZ není nutná, protože žalobkyně má k dispozici ZISZZ pro výrobek, který je z celního hlediska totožný, a

— že nedošlo k chybě ze strany celních orgánů u dalších dvou výrobků, k nimž žalobkyně nepožádala o ZISZZ vzhledem k tomu, že tyto výrobky byly z celního hlediska totožné s výrobky, pro které již žalobkyně získala ZISZZ.

Komise dále shledala, že se v případě obou výrobků, kterých se týkají ZISZZ, a v případě výrobku, k němuž bylo uvedeno, že ZISZZ není nutná, jedná o zvláštní okolnosti, zatímco se o zvláštní okolnosti nejedná v případě zbývajících dvou výrobků, k nimž žalobkyně nepožádala o ZISZZ.

Na podporu své žaloby uplatnila žalobkyně dva žalobní důvody.

1) Podle prvního žalobního důvodu se celní orgány dopustily chyby u všech pěti výrobků, a to ve vztahu k celému období, neboť zařazení zboží celními orgány pod číslo 3504 ve vydaných ZISZZ přivedlo žalobkyni oprávněně k domněnce, že zařazení do tohoto čísla je správné.

2) Podle druhého žalobního důvodu jsou v případě dvou výrobků, pro které nebylo požádáno o ZISZZ, dány zvláštní okolnosti, protože skutečnost, že celní orgány se zpětným účinkem změnily výklad celního sazebníku ([2]), který předtím po dlouhou dobu používaly, překračuje rámec běžného profesního a obchodního rizika.

([1]) Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307.
([2]) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2011 Erika Lenz proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 14. prosince 2010 ve věci F-80/09, Lenz v. Komise

(Věc T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Erika Lenz (Osnabrück, Německo) (zástupci: V. Lenz a J. Römer, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 14. prosince 2010 ve věci F-80/09 v plném rozsahu;

— zachovat návrhová žádání předložená v prvním stupni v plném rozsahu;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka čtyři důvody:

1) První důvod kasačního opravného prostředku: nesprávný popis skutkového stavu v bodě 29 napadeného rozsudku a porušení jednacího řádu

— Navrhovatelka vytýká Soudu pro veřejnou službu, že označil „odůvodnění" Komise v napadeném rozhodnutí jako odůvodnění a rovněž jej přijal, ačkoli nebylo předloženo v německém jazyce, a tedy nebylo navrhovatelkou výslovně uznáno. Soud pro veřejnou službu porušil jak článek 29 jednacího řádu, tak i nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, č. 17, s. 385). Podle navrhovatelky obsahuje bod 29 napadeného rozsudku nejen procesní pochybení, avšak i nesprávný popis skutkového stavu.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávný popis povolání léčitele v Německu

— Navrhovatelka napadá skutečnost, že Soud pro veřejnou službu provedl věcně nesprávný popis lékařského povolání léčitele v Německu.

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku: nesprávný popis skutkového stavu vedoucí k předvolání svědkyně

— Navrhovatelka uvádí, že Soud pro veřejnou službu nesprávně popsal skutkový stav, který měl vést k předvolání svědkyně. Soud pro veřejnou službu v bodě 20 a 45 napadeného rozsudku nesprávně tvrdil, že se v žalobě jednalo o poskytnutí náhrady dotčené svědkyni. Podle navrhovatelky se však jednalo o potvrzení postupů v období, kdy žalobkyně byla činná pro společný systém zdravotního pojištění Evropské unie.

4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: chybějící skutečnosti při vydání rozsudku

— Navrhovatelka na tomto místě vytýká, že určitá tvrzení účastníků řízení na ústním jednání nebyla Soudem pro veřejnou službu v napadeném rozsudku přijata a tedy rovněž ani posouzena.

Žaloba podaná dne 9. února 2011 — Nath Kalsi v. OHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Věc T-80/11)

(2011/C 103/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Dwarka Nath Kalsi a Ajit Nath Kalsi (Agra, Indie) (zástupce: J. Schmidt, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgie)

Návrhová žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. listopadu 2010 ve věci R 599/2010-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelé ochranné známky Společenství: Žalobci.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka se slovním prvkem „RIDGE WOOD" pro výrobky a služby zařazené do tříd 18, 24 a 25.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: American Clothing Associates NV.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „RIVER WOODS" a obrazové ochranné známky se slovními prvky „RIVER WOODS" a „River Woods" pro výrobky a služby zařazené do tříd 18, 25 a 40.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny; porušení čl. 15 odst. 1 a článku 42 nařízení (ES) č. 207/2009, protože nebylo prokázáno užívání starších ochranných známek, a porušení čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009, protože skutečnosti, které uvedla společnost American Clothing Associates nebyly dostatečné k tomu, aby podpořily dobré jméno společnosti ve smyslu tohoto článku

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. února 2011 Luigim Marcucciem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 23. listopadu 2010 ve věci F-65/09, Marcuccio v. Komise

(Věc T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel žádá, aby Tribunál:

— v každém případě: zrušil v plném rozsahu a bez jakékoliv výjimky napadený rozsudek,

— prohlásil, že dokument předložený Evropskou komisí v den jednání byl a je zcela nepřípustný *in hanc litem*,

— vyhověl v plném rozsahu a bez výjimky návrhovým žádáním žaloby v prvním stupni,

— uložil odpůrkyni, aby uhradila všechny náklady, poplatky a odměny zaplacené navrhovatelem v této věci ve všech stupních řízení,

— podpůrně, vrátil věc Soudu pro veřejnou službu zasedajícímu v jiném složení, aby znovu rozhodl ve věci samé.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 23. listopadu 2010. Tento rozsudek zamítl žalobu, jejímž předmětem bylo zrušení rozhodnutí ze dne 5.srpna 2008, které bylo přijato k výkonu rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 ve věci T-18/04, Marcuccio v. Komise (nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti proti uvedenému rozhodnutí, jakož i uložení Komisi, aby mu uhradila jistou částku jakožto náhradu škody údajně utrpěné na základě těchto rozhodnutí.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatel dovolává čtyř důvodů:

1) První důvod vychází z jistých chyb *in procedendo* a *in iudicando*, jakož i porušení práva na obhajobu.

2) Druhý důvod vychází z nepříslušnosti autora rozhodnutí, jehož zrušení se domáhá prostřednictvím žaloby v prvním stupni.

3) Třetí důvod vychází z naprostého nedostatku odůvodnění rozhodnutí, jehož zrušení se domáhá prostřednictvím žaloby v prvním stupni.

4) Čtvrtý důvod vychází z nesprávnosti řady prohlášení obsažených v napadeném rozsudku, také z důvodu následujících vad: a) porušení a nesprávného výkladu a použití právních předpisů, b) porušení zásady *patere legem quam ipse fecisti*, c) zneužití pravomoci a dále zneužití řízení; d) naprostý nedostatek odůvodnění.

Žaloba podaná dne 18. února 2011 — BIA Separations v. Komise

(Věc T-88/11)

(2011/C 103/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BIA Separations d.o.o. (Lublaň, Slovinsko) (zástupci: G. Berrisch, advokát, a N. Chesaites, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit implicitní rozhodnutí Komise ze dne 10. prosince 2010, kterým se zamítá potvrzující žádost žalobkyně o přístup k rozhodnutí Komise o Dohodě o spolupráci mezi Evropským společenstvím a Evropskou investiční bankou o finančním nástroji pro sdílení rizik [K(2008) 2181], a návrh rozhodnutí Komise, kterým se mění Dohoda o spolupráci mezi Evropským společenstvím a Evropskou investiční bankou o finančním nástroji pro sdílení rizik [K(2008) 8058];

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu svého návrhu žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, kterým tvrdí, že Komise porušila článek 296 SFEU tím, že ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise [1] neodpověděla na potvrzující žádost žalobkyně o přístup k informacím.

[1] Úř. věst. L 145, s. 43

Žaloba podaná dne 18. února 2011 — Andersen v. Komise

(Věc T-92/11)

(2011/C 103/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Jørgen Andersen (Ballerup, Dánsko) (zástupci: M. F. Nissen a G. Van de Walle de Ghelcke, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Komise ze dne 24. února 2010 ve věci státní podpory C 41/08 (NN 35/08) — Smlouvy o poskytování veřejné služby mezi dánským ministerstvem dopravy a Danske Statsbaner (DSB) (Úř. věst. 2011, L 7, s. 1);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů:

1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že se dánská vláda nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že trasu Kodaň — Ystad kvalifikovala jako veřejnou službu a zahrnula ji do systému smluv o poskytování veřejných služeb. Žalobce má za to, že spojení na této trase efektivně zajišťovali účastníci trhu bez dotací, a tudíž by se na ni neměla vztahovat smlouva o poskytování veřejné služby.

2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když nenařídila navrácení neslučitelné a nepřiměřené náhrady zaplacené podniku DSB z důvodu vyplacení dividend jeho akcionáři, dánskému státu. Žalobce má za to, že vyplacení dividend společností, která je výlučně ve vlastnictví státu, ve prospěch státu, není legitimním mechanismem za účelem vyrovnání neslučitelné a nepřiměřené náhrady.

3) V rámci třetího žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když použila nařízení č. 1370/2007 [1] namísto nařízení č. 1191/69 [2]. Žalobce má za to, že v souvislosti s protiprávní státní podporou by Komise měla uplatnit právní stav použitelný v době poskytnutí této podpory.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, s. 1).

[2] Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 19).

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS